

ones that are 'essentially monosemic in having a single broad meaning that remains invariable in all contexts, where it is concretized by the syntactical environment [...]. The eurysemic verb *get*, for instance, [...] followed by a noun [...] means the acquisition of an object and is synonymous with *to obtain (get a present)*' [Plotkin 2006, p. 94-95]. According to the author eurysemic verbs form a lexico-semantic mini-system the core of which is constituted by the three verbs *be, have, do* [Plotkin 2006, p. 95].

In line with that W.L. Chafe mentions *have* as a low-content verb that denotes "the possession of the referent expressed by the object noun. The possession maybe literal possession of property or a more figurative possession of, say, a disease or a problem" [Chafe 1994, p. 111]. In the corpus of units under analysis we have found out units that convey the meaning of either property possession or figurative one, e.g., *to have interests* – „мати відсотковий дохід“, *to have demand* – „користуватися попитом“, *to have a monopoly* – „утримувати монополію“.

Commenting on the third variety of word-combinations W.L. Chafe combines them into the ones that 'constitute a scale extending from those that are most conventional to those that come closer to being free combinations' [Chafe 1994, p. 113]. In our research we consider them phraseological units as their meaning can not be revealed through the meaning of their components, e.g. *to rig the market* – „штучно підвищувати або знижувати ціни або курси“. Among the three groups of the above word-combinations phraseological units prove to be unproductive which is explainable due to the terms requirements within subject fields – to be explicit to be easily decoded by the communicators. The most productive terminological units of the studied corpus are the units with specialized meaning of one or two components, i.e., the first type of word-combinations.

We can summarize now some findings of our research. The English economic terminological system is not a closed linguistic continuum. It is open to the new terminological units imported from general English. Thus, the verb-object word-combinations are special subject units that are formed due to their morphological, lexical, semantic and syntactic properties characteristic of non-terminological units. This paper is a short review of certain lexico-semantic properties that underlie their formation.

The presented insights into the nature of terminological verb-object word-combinations can be of value for lexicography and LSP teaching.

Further research is suggested to determine textual properties of these terminological units in belles-lettres and other styles.

References

- Грицьків А.В. Використання загальноживаної лексики у фахових термінах (на прикладі англомовної фінансової термінології) // Мовні і концептуальні картини світу. – К.: Вид-во Київського ун-ту ім. Т. Шевченка. – 1998. – С. 51-57.
- Житнікова К.В. Особливості термінотворення у сфері менеджменту та маркетингу // Науковий вісник кафедри ЮНЕСКО Київського національного лінгвістичного університету. *Linguarum*. – VIII. – К., Вип. 6., 2002. – С.112-114.
- Ищенко В.Л. Структурні особливості англійських економічних термінів-словосполучень // Гуманітарний вісник. Сер. Проблеми сучасної світової літератури та лінгвістики. – 2000. – № 4. – С. 157-161.
- Олійник Н.А. Словотворчий потенціал англомовного економічного дискурсу (на матеріалі полуафіксів). Серія: Романо-германська філологія. Методика викладання іноземних мов // Вісник Харківського національного університету ім. В.Н.Каразіна. – №649. – Х.:Константа, 2005. – С.98-101.
- Покровская Е.В. Праксиолингвистические модели концептуальной организации знания (на материале английской лексики по экономике) // Картина мира : Лексикон и текст. – 1991. – Вып. 375. – С. 103-111.
- Черненко Т.В. Семантика дієслова у фінансовому дискурсі // Гуманітарний вісник. Серія: Іноземна філологія: Всеукр. зб. наук. пр. – Черкаси: ЧДТУ, 2005. – Число дев'яте. – С. 337-340.
- Chafe W.L. *Discourse, consciousness, and time: the flow and displacement of conscious experience in speaking and writing*. – Chicago/London: University of Chicago Press, 1994. – 324 p.
- Crystal D. *English as a Global Language*. – Cambridge: Cambridge University press, 2003. – 228 p.
- Plotkin V. *The language system of English*. – Boca Raton: BrownWalker Press, 2006. – 166 p.

БЕЗУХ Т.В., ТЄЛКОВА О.В.

(Запорізький національний університет)

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКСПРЕСИВНОСТІ У МОВЛЕННІ ЧОЛОВІКІВ ТА ЖІНОК

У статті визначається лінгвопонятійна сутність поняття "експресивність", розглядаються функціональні та гендерні особливості реалізації мовних засобів вираження експресивності у мовленні. Продемонстровано, що відмінності у виборі мовних засобів вираження експресивності у мовленні чоловіків та жінок спостерігаються на всіх мовних рівнях, що свідчить про універсальний характер гендерної стратифікації мовлення.

Ключові слова: експресивність, гендер, емоційність, мовні засоби вираження експресивності.

Безух Т.В., Телкова О.В. Особенности реализации экспрессивности в речи мужчин и женщин.

В статье определяется лингвопонятийная сущность понятия "экспрессивность", рассматриваются функциональные и гендерные особенности реализации языковых средств выражения экспрессивности в речи. Продемонстрировано, что различия в выборе языковых средств выражения экспрессивности в речи мужчин и женщин наблюдаются на всех языковых уровнях, что свидетельствует об универсальном характере гендерной стратификации речи.

Ключевые слова: экспрессивность, гендер, эмоциональность, языковые средства выражения экспрессивности.

Bezuh T.V., Telkova O.V. Features of the implementation of expressivity in the speech of men and women.

The article defines the essence of a notion "expressivity", functional and gender features of the implementation of the linguistic means of expressivity in the speech. It is demonstrated that the differences in the choice of linguistic means of expression of expressivity in the speech of men and women are observed at all linguistic levels, suggesting the universal nature of gender stratification of the speech.

Key words: expressivity, gender, emotionality, linguistic means of expression of expressivity.

На сьогоднішній день проблема експресивності (походить від слова "експресія", що у перекладі з латинської (*expressio*) означає "вираз") привертає велику увагу дослідників, оскільки зміна наукової парадигми дозволяє вивчати антропологічні та лінгвопрагматичні аспекти функціонування категорії експресивності у комунікації. Протягом останніх десятиліть лінгвісти досить докладно і досконало вивчили категорію експресивності, а також виявили мовні засоби її актуалізації (Ш. Баллі, В.В. Виноградов, В.М. Телія, Л.К. Жаналіна, В.І. Шаховський, Є.І. Шейгал та ін.). Однак явище експресивності настільки багатогранне, що тема не може бути вичерпана вже існуючими дослідницькими роботами і вимагає подальшої розробки у межах сучасних підходів до дослідження мовлення.

У даний час активно ведуться гендерні лінгвістичні розвідки, що дозволяє вивчати функціонування мовних засобів вираження експресивності, які не досліджувалися представниками традиційної структурної лінгвістики, з огляду на гендерні особливості мовленнєвої поведінки чоловіків та жінок. Різкий підйом феміністського руху у другій половині ХХ століття дав поштовх до розвитку лінгвістичних досліджень гендерної специфіки мови і комунікації. В Іспанії після соціально-політичних трансформацій, пов'язаних з падінням режиму Франко, а також входженням країни до Європейського Союзу, відбулися значні зміни у самосвідомості чоловіків і жінок. Дані фактори вплинули на зростання уваги іспанських лінгвістів і соціологів до дослідження гендерного фактору (А. Лопес-Гарсія, Р. Моранте, Х. Фернандес, М. Пеньярроуа, П. Гарсія Моутон).

Отже, **об'єктом** цієї статті є експресивність в сучасній іспанській мові. **Предметом** виступають мовні засоби вираження експресивності у мовленні чоловіків та жінок.

Головна **мета** статті – виявлення гендерної специфіки експресивності у сучасній іспанській мові – передбачає вирішення наступних **завдань**:

- визначити лінгвопонятійну сутність поняття "експресивність";
- дослідити співвідношення понять "експресивність" і "емоційність" у сучасній лінгвістиці;
- визначити функціональні та гендерні особливості реалізації мовних засобів вираження експресивності у мовленні.

Дослідження категорії експресивності має в мові тривалу традицію. Поняття "виразність" визначається як особливо виділений, підкреслений спосіб вираження думок і почуттів і нерідко ототожнюється з поняттям експресивності [Арнольд 1990, с. 52]. У словнику російської мови С.І. Ожегова [Ожегов 2000, с. 367] під експресією розуміється "вираження почуттів, переживань; виразність". Поняття експресії, на думку Г.М. Акімової, має у лінгвістичній літературі різні тлумачення як стосовно мови взагалі, так і до різних її рівней [Акімова 1988, с. 35]. Точний переклад слова експресія - "вираз" викликає думку про експресивність мовних засобів як їх виражальні можливості, тобто спеціальний стилістичний прийом. Цьому протистоїть інша точка зору, яка заснована на змішуванні експресивного та емотивного (афективного) в мові. Так, наприклад, у роботах Ш. Баллі [Баллі 2001, с. 74] і виявляється тенденція до зближення понять експресивності та емоційності.

Експресивність - це передусім категорія семантична, бо поява у слові експресії незмінно супроводжується розширенням і ускладненням обсягу, появою у смисловій структурі слова додаткових побічних смислових відтінків.

Експресія - найважливіша стилістична категорія. У стилістиці вона займає центральне становище, оскільки специфіка мови полягає насамперед в образно - експресивних властивостях. Під експресією розуміють виразно-образотворчі якості мови, які відрізняють її від звичайної, стилістично нейтральної, роблять мовні засоби образними, яскравими, емоційно забарвленими.

Експресивність - це ще й емоційно-оцінна категорія. Отже, у завдання вивчення мовної експресії входить також розв'язання складних питань, пов'язаних з аналізом засобів і прийомів вираження емоцій. Загальним завданням експресивності є вираження або стимуляція суб'єктивного ставлення до сказаного. З боку людини, що говорить або пише це – посилення, виділення, акцентування висловлювання, відхід від мовного стандарту, норми. Це також вираження почуттів, емоцій і настрою, наділення висловлювання емоційною силою, оцінювання, досягнення образності та створення естетичного ефекту. З боку читача або слухача функціями експресивності є утримання та посилення уваги, підвищення рефлексії, виникнення емоцій і почуттів.

Ми поділяємо точку зору ряду дослідників (В. М. Телія, Т. О. Графова), які визначають експресивність як результат реалізації різних додаткових відтінків значення. У зв'язку з цим доцільно охарактеризувати явище експресивності як лінгвістичну категорію, що є результатом актуалізації в значенні слова або його лексико-семантичного варіанта сем оцінності, образності, емотивності,

функціонально-стилістичної забарвленості, яка вимірюється засобами категорії інтенсивності і завжди передбачає особливу виразність, обумовлену прагненням мовця висловити своє суб'єктивне ставлення щодо факту чи явища або створити у свідомості реципієнта певний образ [Телия 1991, с. 158].

Д.С. Писарев, який відносить експресивність до прагматичних категорій, відзначає, що в багатьох дослідженнях не завжди чітко проводиться розмежування понять емоційності і експресивності. Категорії "емоційності" і "експресивності" є співвідносними, але головна відмінність між ними полягає в наступному: якщо основною функцією емоційності є чуттєва оцінка об'єктів позамовної дійсності, то експресивність - це цілеспрямований вплив на слухача з точки зору вражаючої сили висловлювання, виразності, його естетичної характеристики. Таким чином, експресивність - це категорія, орієнтована на адресата, тобто має прагматичне значення [Писарев 1983, с. 40].

Більшість дослідників все ж не об'єднують експресивність і емоційність в одне поняття, а розглядають їх як окремі і самостійні явища. Ці дослідники в основному дотримуються поглядів, сформульованих ще у відомій роботі Є.М. Галкіної-Федорук "Про експресивність та емоційність у мові". Їх суть зводиться до того, що експресивність та емоційність взаємопов'язані, але не тотожні. Експресивність здатна "пронизувати як емоційне, так і інтелектуальне в їх прояві" [Галкіна-Федорук 1958, с. 136]. Звідси випливає, що емоційність і експресивність співвідносяться між собою як частина і ціле. Зв'язок експресивного і емоційного - це відносини приватного та загального. У значній частині мовного матеріалу обидва явища збігаються, тому що всяке емоційне є експресивним, тому в науці вживається термін "емоційно-експресивний". Термін "емоційність" поки що не увійшов до загального вжитку, в цьому значенні вживається частіше термін "експресія".

Експресивність може виражатися різними мовними засобами, які Є.М. Галкіна-Федорук пропонує класифікувати з огляду на мовні рівні:

1. Фонологічні носії експресивності: просодичні елементи.
2. Морфологічні носії експресивності: суфікси, префікси, ступені порівняння і т. ін.
3. Лексичні носії експресивності: вживання слів з постійним емоційним забарвленням, вигуки і т. ін.
4. Синтаксичні носії експресивності: словосполучення, порядок слів (особливо інверсія), приєднувальні зв'язки, тощо [Галкіна – Федорук 1958, с. 146].

Фонологічні засоби відіграють вагомую роль у створенні експресивності лише в усному мовленні [Wang 2007, с. 91]. Даний вид експресивності не є характерним для письмового мовлення, тому фонологічні особливості експресивності, а саме чіткість вимовлення звуків, інтонацію, темп мовлення ми представимо на прикладі шлюбних клятв Феліпе, принца Астурійського та Летиції Ортіс Рокасолано, які вимовляють однаковий текст:

“| Yo, Felipe, | te recibo a ti, Leticia, como esposa | y me entrego a ti | y prometo ser te fiel | en la prosperidad | y en la adversidad, | en la salud | y en la enfermedad, | todos los días de mi vida | .”(16 сек.)

“| Yo, Leticia, | te recibo a ti, Felipe, como esposo | y me entrego a ti | y prometo ser te fiel en la prosperidad | y en la adversidad, | en la salud y en la enfermedad, | todos los días de mi vida. |”(13 сек.)

“| Leticia, | recibe esta alianza, | en señal | de mi amor | y fidelidad a ti. | En el nombre del Padre | y del Hijo | y del Espíritu Santo | .”(11 сек.)

“| Felipe, | recibe esta alianza, |

en señal de mi amor y fidelidad a ti. |
En el nombre del Padre | y del Hijo | y del Espíritu Santo |."(9 сек.)

"Leticia, | recibe estas arras |
como prenda | de la bendición de Dios |
y signo | de los bienes que vamos a compartir |."(10 сек.)

"| Felipe, recibe estas arras |
como prenda de la bendición de Dios |
y signo | de los bienes que vamos a compartir |."(6 сек.) [37]

[<http://www.youtube.com/watch?v=btw006qk3dM&feature=related>]

Виявилось, що чоловік та жінка використали різні інтонаційні моделі, при цьому мовлення жінки виявилось швидшим та з меншою паузацією, ніж у чоловіка. Аналіз інших прикладів показав, що:

- темп мовлення є швидшим у представниць жіночої статі;
- мовлення чоловіків характеризується частішою паузацією;
- представники різної статі використовують різні ритміко-інтонаційні моделі;

- щодо чіткості вимови та тембру голосу, можна сказати, що великих відхилень від норми вимови не було зафіксовано, але виявилось, що мовлення жінок відзначається більшою чіткістю і нормативністю вимови звуків.

Морфологічні засоби (певні префікси і суфікси) відіграють велику роль у створенні експресивності, особливо у жіночому мовленні, де можна спостерігати велику кількість слів із зменшувальними суфіксами:

C. - Y esta soy yo, allí. Antes de nacer él y todo, en una de las cocinitas...Tuve una casita muy bonita. Y esto que hay aquí en el cristalito...¿no ves?, son unos cromitos que vendían en las mermeladas de fresa...

P. - Sí, muy majos.

- *¡Mira, mira! ¡Qué montísima blusa!*
- *Sí, sí, pero ¡qué carísima!* [Фирсова 2005, с. 41].

Як показав аналіз фактичного матеріалу, вживання суфіксів, префіксів та ступенів порівняння прикметників не однакове у мовленні чоловіків та жінок: Ось, наприклад, відгуки про готель Flamerо Matalascañas (HUELVA), залишені жінками (у прикладах збережено автентичну орфографію і пунктуацію):

"Todo muy bien, la gente del hotel muy agradable y el hotel muy acogedor, aunque si tiene alguna pega, quizas necesite una mano de pintura y reformarlo un poquito (esta algo viejo). Por lo demás todo genial, buena comida, buen servicio, buena información, bien situado, muy buen precio..."

"...la señora que me atendía al entrar buena y super-simpática..."

I, відповідно, чоловіками:

"Está en linea de playa las estancias son grandes es un hotel capaz de atender a multitud de hoespedes a la vez sobre todo en el comedor."

"...en general bien, barato, personal, amable y buenas instalaciones para ser un 3 estrellas"
 [<http://hoteles.muchoviaje.com/hoteles/opiniones-hotel-flamer>].

Як бачимо, жінки віддають перевагу більш експресивним з морфологічної точки зору виразам. Так, знаходимо низку зменшувальних чи збільшувальних афіксів, прислівник-інтенсифікатор *muy*, який повторюється декілька разів. Експресивність відтворюється також на лексичному та синтаксичному рівнях: лексеми позитивної забарвленості (*todo genial, buena comida, buen servicio, buena información, bien situado, muy buen precio*), вживання субхунтиву для пом'якшення негативної оцінки (*quizas necesite una mano de pintura*). У відповідях чоловіків знаходимо чіткість вислову без надмірної експресивності.

Можна зробити припущення, що вживання морфологічних носіїв експресивності характерне в переважачій більшості жінкам, але це питання потребує більш докладного вивчення.

Щодо лексичної сторони експресивності реплік чоловіків та жінок, на наш погляд, дуже помітною та яскраво вираженою видалася різниця у мовленні чоловіків та жінок щодо вживання деяких вставних слів. Для мовлення чоловіків виявилось характерним часте вживання вставних слів, особливо тих, що мають значення констатації, впевненості у сказаному:

- *¿Como le ha parecido este espectáculo?*

- *Es, ciertamente, un fracaso estupefaciente...Y ese "actor" González...Estoy seguro de que él nunca jamás aparecerá en la escena del cualquier teatro.*

Жінки ж віддають перевагу вставним словам, які виражають різний ступінь припущення, непевності, невизначеності:

- *¿Como le ha gustado la nueva película de Almodóvar?*

- *Mm...tengo las sensaciones contradictorias...probablemente, es un triunfo, pero...puede ser que director del cine se excedió con los efectos especiales* [<http://www.seriesdetvgratis.com/2010/01/aqui-no-hay-quien-viva-series-de-tv.html>].

Типовим для чоловічої мови також є навмисне, часто жартівливе огрубіння мови, особливо це характерно для тих ситуацій, де зазвичай виявляються ніжні почуття (в розмовах про сім'ю, про любов, про дітей), тобто чоловіки під сміхом намагаються приховати свою сентиментальність і щирі почуття:

Hombre 1: ¿Cómo está Juanito? ¿Practica deporte?

Hombre 2: Hmm...Este diablillo es chiflado. Juega al fútbol todos los días... [González 2007, с. 158]

Вигуки, які супроводжують вислови, вказуючи на емоції, волевиявлення людини, як реакцію на навколишню дійсність, дуже властиві іспанським чоловікам та жінкам з тієї причини, що вони належать до експресивної нації, для мовлення якої взагалі характерне вільне вираження емоцій за допомогою вигуків, жестів, артикуляції. Що ж до вигуків, що являють собою нецензурні вислови, то можна зазначити, що чоловіки та жінки вживають різні слова. Жінки схильні вживати менш потужні за значенням вислови, ніж чоловіки, які у свою чергу, виражають свої почуття у цих випадках у більш грубій формі. Наприклад, якщо іспанська жінка розіб'є склянку, її реакція може бути виражена так:

“¡Vaya por Dios! Se me ha roto el vaso.”

І чоловік, у свою чергу, вимовить:

“¡Joder! Se ha roto el vaso.”

Але у сучасні часи навіть ці вислови все частіше проникають у мовлення жінок:

A: (студент) Pero es mi problema.

B: (студентка) Pues bien. ¡Joder! Es que crees un egoísta tú y tú...y tú eres todo, ¡coño! Pues no compartes conmigo las cosas, no sé qué cojones quieres que te diga [Фирсова 2005, с. 41].

Це явище пов'язане з тим, що останнім часом змінюється семантика деяких слів, у тому числі нецензурних, і, як наслідок, вони набувають звичайної конотації.

Дослідження синтаксичних особливостей мовлення показало, що чоловіки в ході розмови вдаються до використання простих, коротких речень. Вони прагнуть до спрощення структури висловлювання. Навіть там, де краще було б вжити розгорнуте речення, чоловіки ділять його на кілька частин:

Se nos dio la grave noticia. La noticia de la muerte fulminante de Teresa Gómez. (Se nos dio la grave noticia de la muerte fulminante de Teresa Gómez.)

Mañana, en la reunión, adoptaremos con más calma una decisión. Esta decisión es necesaria para nuestro proyecto. (Mañana, en la reunión, adoptaremos con más calma la decisión necesaria para nuestro proyecto.) [<http://www.seriesdetvgratis.com/2010/01/aqui-no-hay-quien-viva-series-de-tv.html>]

Жінки ж вдаються до використання складних речень:

Y luego me iría a la boda de mi amigo Valentín, con quien salíamos a menudo en la universidad, a brindar con champán y me compraría una casa frente a la suya para asomarme a la ventana cada mañana viendo a él, pero él no prestaría atención a mí...

Estoy muy contenta de que hayas venido a mi casa, porque toda la semana echaba de menos sin ti, quería verte, abrazarte y besarte [Mouton García 1999, с. 96].

Експресивні структури з перепитуванням, характерною особливістю яких є часткове чи повне повторення попередньої репліки співрозмовника, є більш властивими для мовлення жінок. Такі речення, як правило, виражають здивування, обурення тощо:

Juan: “No puedo entender por qué has dicho a tu mamá que no te apoyo en esa situación.

Paloma: ¿No puedes entender? ¿Por qué no me apoyas?...Eres estúpido... [<http://www.seriesdetvgratis.com/2010/01/aqui-no-hay-quien-viva-series-de-tv.html>]

Таким чином, можна констатувати, що відмінності у виборі мовних засобів вираження експресивності у мовленні чоловіків та жінок спостерігаються на всіх мовних рівнях, що свідчить про

універсальний характер гендерної стратифікації мовлення. Було з'ясовано, що на фонетичному рівні ці розходження незначні, у той час, як морфологічні засоби вираження експресивності вживаються переважно жінками. Відмінності на лексичному та синтаксичному рівні визначаються особливостями психофізіологічного складу та стереотипами гендерно-орієнтованої мовленнєвої поведінки.

Систематизовані результати проведеного аналізу можуть бути використані для подальших досліджень у галузі вивчення стилістичної категорії експресивності, а також досліджень, пов'язаних з відмінностями мовлення чоловіків та жінок у національно-культурному аспекті.

Література

- Акимова Г.Н. Экспрессивные свойства синтаксических структур // Предложение и текст: семантика, прагматика и синтаксис / Г.Н. Акимова. – Л.: Изд-во Лен. Унив., 1988. – 247 с. Арнольд И.В. Стилистика современного английского языка: (стилистика декодирования) / И.В. Арнольд // Учеб. Пособие для студентов пед. ин-тов по спец. "иностран. яз." – 3-е изд. – М.: Просвещение, 1990. – 300 с. Балли Ш. Французская стилистика / Ш. Балли. – М.: Из-во иностранной литературы, 2001. – 281 с. Галкина - Федорук Е.И. Об экспрессивности и эмоциональности в языке / Е.И. Галкина-Федорук // Сборник статей по языкознанию. – М.: Русский язык, 1958. – С.136-150 Ожегов С.И. Толковый словарь русского языка / С.И. Ожегов, Н.Ю. Шведова. – М.: Азбуковник, 2000. – 940 с. Писарев Д.С. Функционирование восклицательных предложений и их прагматический аспект/ Д.С. Писарев // Прагматические аспекты функционирования языка. – Барнаул: Изд-во АГУ, 1983.– 400 с. Телия В.Н. Человеческий фактор в языке: Языковые механизмы экспрессивности / В. Н. Телия, Т. А. Графова, Н. А. Лукьянова и др. // Ин-т языкознания. – М.: Наука, 1991. – С. 157-178. Фирсова Н.М. Об особенностях коммуникативного поведения и языка испаноязычных женщин / Н.М. Фирсова // Филологические науки. – 2005. – №5. – С.36–42. Córdova Ahundís Patricia El habla coloquial femenina / Patricia Córdova Ahundís, María Antonieta Corona // Signos Literarios Lingüísticos (julio-diciembre, 2002. – P. 51–61. González Gabriela Ríos Diferencias léxicas entre el hombre y la mujer en tres centros de interés: Saludos, Temas de conversación y Despedidas / Gabriela Ríos González // Filología y Lingüística. – XXXIII (1). – 2007. – P. 151-166 Mouton García Cómo hablan las mujeres. / García Mouton. – Madrid: Arco Libros. – 1999. – 128 p. Wang M. R. Gender Differences in the Language for Emotions / M. R. Wang, S. C. Y. Hsieh // Asian Journal of Management and Humanity Sciences, Vol. 2, 2007. – № 1-4. – P. 89–97 <http://hoteles.muchoviaje.com/hoteles/opiniones-hotel-flamero-en-matalascanas-huelva-espana> OLCS900414.aspx. <http://www.seriesdetygratis.com/2010/01/aqui-no-hay-quien-viva-series-de-tv.html>. <http://www.youtube.com/watch?v=btw006qk3dM&feature=related>.

ВАСИЛЬЧУК Л.Ф.

Київський національний лінгвістичний університет

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ НІМЕЦЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ

У статті мова йде про структурно-семантичні трансформації німецьких фразеологічних одиниць: про субституцію, перерозподіл, розширення, звуження їхніх компонентів.

Ключові слова: структурно-семантичні трансформації, фразеологічні одиниці, субституція, перерозподіл, розширення, звуження.

Васильчук Л.Ф. Структурно-семантические трансформации немецких фразеологических единиц. В статье речь идет о структурно-семантических трансформациях немецких фразеологических единиц: о субституции, перераспределении, расширении, сужении их компонентов.

Ключевые слова: структурно-семантических трансформации, субституция, перераспределение, расширение, сужение.

Vasylchuk L.F. Structural semantic transformation of german phraseological units. The article is devoted to research of structural semantic transformation of german phraseological units: substitution, redistribution, expansion and reduction of their components.

Key words: structural and semantic transformations, substitution, redistribution, expansion, reduction.

Мета статті – проаналізувати відношення між структурою і семантикою мовної одиниці, які є досить складними. **Актуальність** нашої наукової розвідки розкривається у потребі дослідження розвитку фразеологічного складу сучасної німецької мови, який відбувається в постійному протиборстві двох основних тенденцій – тенденції перетворень, з одного боку, і тенденції до стабілізації існуючого фразеологічного фонду, з іншого.

Фразеологізми, що є нарізнооформленими утвореннями, характеризуються значною проникливістю структури. Така специфіка ФО значно розширює можливість їхнього використання у мові. Використовуючи термін трансформація ФО, багато дослідників має на увазі виключно структурні перетворення. Обмеження поняття трансформації лише структурними змінами пояснюється ще й ототожненням трансформації ФО з варіюванням ФО. Проте не слід забувати, що фразеологічна трансформація явище не лише оказіональне, яке завжди має яскраво виражене стилістичне забарвлення, на відміну від варіантності, яка характеризується узуальними властивостями.

Враховуючи те, що перетворення форми ФО часто призводить до незначних семантичних змін ФО, вважаємо за доцільне використовувати в дослідженні термін структурно-семантичні трансформації, який вже став майже загальноживаним [Бакина 1982; Мамалига 1973].